



# KEITH HARING

A R T I S T F O R L I F E





A l'occasion de la sortie chez Taschen d'un livre consacré à Keith Haring, nous redécouvrons un artiste **essentiel** qui a fait de la rue son territoire artistique.

Keith Haring a créé en une dizaine d'années à peine une œuvre considérable. Né dans une petite ville de Pennsylvanie, il montre très tôt des dons pour le dessin. Lors d'une visite au Hirshhorn Museum de Washington DC, il admire les travaux d'Andy Warhol sur Marilyn Monroe, puis il découvre le Belge Pierre Alechinsky dans une rétrospective au Carnegie Institute de Pittsburgh, expérience qui le conforte dans sa passion du graphisme. Il débarque à New York à l'âge de 19 ans, en 1976, et s'inscrit à la School of Visual Arts. Haring découvre un monde artistique différent, qui ne s'exprime pas dans les galeries mais dans la rue. Il fait notamment la connaissance de Jean-Michel Basquiat. Il suit des cours dans la journée, profite des galeries et des musées en fin d'après-midi puis, la nuit venue, fréquente les bars, les boîtes et les saunas gays d'East Village. En 1980, il graffite les murs du quartier puis les recouvre de fausses premières pages du New York Post aux titres provocateurs. Il se recentre ensuite sur le dessin et le papier. Il crayonne son célèbre petit personnage avec un chien au museau carré, auréolés de rayons d'énergie. Au début, il veut traduire la radioactivité qui nous entoure, mais ce symbole se transforme progressivement en énergie corporelle. La rue l'attire à nouveau. Il découvre le métro et ses affiches publicitaires, qu'il graffite consciencieusement à la craie: ce sont ses premiers "subway drawings". Il organise des expositions collectives au Studio 54, haut lieu des années 80, lors de nuits de folie. Devant le succès grandissant, il intègre une galerie d'art et réussit sa première exposition personnelle, avec de très larges formats réalisés sur des bâches en vinyle. Suivent les voyages en Europe, les projets caritatifs pour les enfants, avec qui il entretient un rapport privilégié. La rencontre avec Andy Warhol et William S. Burroughs. En 1986, naît son premier Pop Shop, où sont vendus ses produits dérivés. Il découvre sa séropositivité en 1988 et, devant l'urgence, crée intensément, tout en s'investissant dans l'activisme militant aux côtés d'Act Up. Il meurt en février 1990, à 31 ans, laissant une œuvre complexe et multiforme qui continue à illuminer notre quotidien à travers agendas, calendriers et posters.

Alexandra Kolosoa, "Keith Haring", Taschen.

H. Demeusy

Naar aanleiding van het door Taschen uitgegeven Keith Haring boek, herontdekken we de kunstenaar die de straat veranderde in een kunstgalerie.

Keith Haring tekende en schilderde in de twaalf korte jaren van zijn carrière een indrukwekkend oeuvre bij elkaar. Zijn onmetelijk talent kwam al snel na zijn geboorte in een klein stadje in Pennsylvanië aan het licht. Tijdens een bezoek aan het Hirshhorn Museum in Washington DC, ziet hij de Marilyn Monroe-serie van Andy Warhol. Later ontdekt hij de schilderijen van de Belg Pierre Alechinsky tijdens een retrospectieve in het Museum of Art in Pittsburgh. Deze ervaring stimuleert en bevestigt zijn passie voor het grafische. In 1976 vertrekt hij, pas negentien geworden, naar New York, waar hij les volgt aan de School for Visual Arts. Haring maakt kennis met een alternatieve kunstscène die niet tentoontstelt in kunsthandels maar op straat. Hij raakt bevriend met Jean-Michel Basquiat, volgt overdag les, bezoekt galeries en musea. 's Nachts laat hij zich gaan in de vele bars, nachtclubs en homosauona's in de East Village. Vanaf 1980 bewerkt hij de muren van de Village met graffiti en korte tijd later met fake artikels van de New York Post met provocerende krantenkoppen. Hij keert terug naar potlood en papier en tekent zijn bekende kleine figuurtje en de vierkante hand, allebei omgeven door de typische energielijnen. In het begin staan die lijnen voor de radioactiviteit rondom ons maar de betekenis verschuift vrij vlug naar de energie die ons lichaam uitstraalt. Hij mist de straat en kan haar lokaal niet langer weerstaan. De grootstedse metro en de straten hangen vol met reclame. Keith bewerkt de publiciteit met krijt en maakt er zijn eigen werk van. Het resultaat zijn de "subway drawings". Hij organiseert groepstentoonstellingen tijdens de legendarische feestjes in Studio 54, de jaren '80 hotspot bij uitstek. Zijn succes groeit explosief. Hij begint een galerie en realiseert zijn eerste grote solotentoonstelling met immens grote werken geschilderd op grote vinyldoeken. Daarna komen de grote reizen naar Europa, de liefdadigheidsprojecten voor kinderen met wie hij altijd een sterke band voelt en de ontmoetingen met Andy Warhol en William S. Burroughs. In 1986 start de eerste Pop Shop, waarin zijn afgeleide producten en merchandising te koop worden aangeboden. Twee jaar later komt hij te weten dat hij seropositief is. Dat zet hem aan tot een periode van intens werken en een diepgaand engagement binnen de militante Act Up beweging. Hij sterft in februari 1990 op 31-jarige leeftijd en laat een omvangrijk en veelzijdig oeuvre achter. Even complex als veelzijdig komt je het vandaag nog overal tegen op agenda's, kalenders en posters. En nu ook in deze uitgave van Taschen.